

sidstnævnte Krav ikke bør opretholdes, men har dog fundet det rettest at fastsætte en Frist paa 1 Aar, siden den borteblevne sidst vides at have været i Live. Justitsministeriet har ligeledes ment, at det i Loven udtrykkelig bør udtales, at Tidspunktet for Borteblivelsen fastsættes af Skifteretten.

Til § 23.

Stk. 1 er formulert lidt fyldigere af H. t. Tydeliggørelsen.

Stk. 2 er udgaaet, ligesom Justitsministeriet ikke har ment at burde fremsætte Forslag paa Grundlag af det af

Kommissionen udarbejdede Udkast til Lov om Tilføjelser til Lov Nr. 276 af 30. Juni 1922 om Ægteskabs Indgaaelse og Opløsning, idet det efter Ministeriets Formening vil bringe for megen Uro og Usikkerhed ind i det nye Ægteskab, naar hver af Ægtefællerne kan kræve Skilsmisse, saafremt det maatte vise sig, at den borteblevne er i Live.

Til § 33.

Bestemmelsen træder i Stedet for Lov Nr. 424 af 14. September 1945 ang. Forlængelse af visse Forældelsesfrister § 2.